

Meditacions: Dilluns de la tercera setmana de Pasqua

Reflexió per meditar el dilluns de la tercera setmana de Pasqua. Els temes proposats són: Jesús vol que el seguim per amor; la fe en Jesús ens permet complir les obres de Déu; viure amb la ment de Crist.

LA NOTÍCIA DE LA multiplicació dels pans s'havia divulgat per tota la regió; tant, que una multitud es va dirigir cap al lloc del miracle. «Quan

la gent s'adonà que Jesús no hi era, ni tampoc els seus deixebles, s'embarcaren i anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús. Quan el trobaren a l'altra banda del llac, li preguntaren: “Rabí, quan heu vingut?”» (*Jn 6, 24-25*). Succeeix que la mateixa nit del miracle, Jesús s'havia acostat caminant sobre les aigües a la barca on hi havia els seus deixebles. L'esdeveniment no havia passat inadvertit pels qui vivien en aquella zona, ja que «l'endemà hi havia encara gent a l'altra banda del llac. El dia abans havien vist que Jesús no se n'anava amb la barca dels deixebles» (*Jn 6, 22*).

Per tot això, la gent s'adonava que aquell profeta era especial, ja que acompanyava la seva nova predicació amb signes portentosos que donaven autoritat a les seves paraules. Però el Senyor aprofita ràpidament per purificar a poc a poc el seu interès i convidar-los a

enlairar la mirada. No es tractava de seguir un taumaturg que els donés aliment diari, sinó de cercar la vida eterna, de procurar la salvació.

«Jesús els respongué: “Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pel que signifiquen els prodigis que heu vist, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat satisfets”» (Jn 6, 26).

Amb el ressò d'aquelles paraules del Senyor, podem valorar i examinar com és la nostra rectitud d'intenció en el seguiment de Crist, si volem complir sempre i amb tot la seva voluntat. Que no ens passi el que deia sant Agustí a propòsit d'aquestes pàgines de l'evangeli: «Em cerqueu per motius de la carn, no de l'esperit. Quants n'hi ha que busquen Jesús, guiats només per interessos temporals! (...). Poques vegades es busca Jesús per Jesús»^[1]. El Senyor va fer veure a aquella multitud que, encara que havien vist el signe, no estaven buscant el veritable

significat. «És com si digués:
“Vosaltres em busqueu per un
interès”. Ens fa sempre bé preguntar-
nos: per què busco Jesús? Per què
segueixo Jesús? Nosaltres som tots
pecadors. I, per tant, sempre tenim
algun interès, una cosa per purificar
en seguir Jesús; hem de treballar
interiorment per seguir-lo, per Ell,
per amor»^[2].

AQUELLS admiradors de Jesús, en
estar concentrats només en els seus
interessos personals, no van adonar-
se que estaven davant de l'enviat de
Déu. «No havien entès que aquest pa,
partit per a tants, per a molts, era
l'expressió de l'amor de Jesús mateix.
Han donat més valor a aquest pa que
al qui el dona»^[3]. Però Jesús va
aprofitar el seu interès per orientar
els seus desitjos: «No us afanyeu tant
per aquest aliment que es

consumeix, sinó pel que dura sempre i dona la vida eterna, per l'aliment que el Fill de l'home us proporciona. Penseu que és Déu, el Pare, qui l'acredita» (Jn 6, 27). D'aquesta manera va introduir el gran tema del capítol sencer de l'evangelí que la litúrgia de l'Església ens proposa aquesta setmana: l'Eucaristia.

Abans, però, Jesús havia de preparar el terreny per a aquesta predicació. «Els li preguntaren: “Què hem de fer per complir el que Déu vol?”» (Jn 6, 28). D'acord amb la mentalitat de l'època, els qui escoltaven Jesús pensaven que havien de complir unes pràctiques religioses per merèixer l'aliment miraculós. El Senyor els va sorprendre amb la seva resposta: «El que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat» (Jn 6, 29). L'obra de Déu és creure. La prioritat és de la gràcia, més que no pas de les nostres accions. «Aquestes paraules estan

dirigides, avui, també a nosaltres: l'obra de Déu no consisteix tant a “fer” coses, sinó a “creure” en aquell que Ell ha enviat. Això vol dir que la fe en Jesús ens permet complir les obres de Déu. Si ens deixem implicar en aquesta relació d'amor i de confiança amb Jesús, serem capaços de fer bones obres que facin olor d'Evangelí, pel bé i les necessitats dels germans»^[4].

«L'obra de Déu és aquesta: que cregueu en qui ell ha enviat» (*Jn* 6, 29). La clau de la nostra fe és la confiança plena en la gràcia de Déu. «El centre de l'existència, allò que dona sentit i ferma esperança al camí de la vida, sovint difícil, és la fe en Jesús, la trobada amb Crist (...). La fe és el fonamental. Aquí no es tracta de seguir una idea, un projecte, sinó de trobar-se amb Jesús com una persona viva, deixar-se conquerir totalment per ell i pel seu Evangelí. Jesús convida a no quedar-se a

l'horitzó purament humà i a obrir-se a l'horitzó de Déu, a l'horitzó de la fe»^[5].

«EL QUE DÉU VOL és que cregueu en aquell que ell ha enviat» (Jn 6, 29). «Jesús ens recorda que el veritable significat de la nostra existència terrenal és al final, en l'eternitat, en la trobada amb ell, que és do i donador; i també ens recorda que la història humana —amb els seus patiments i les seves alegries— ha de ser vista en un horitzó d'eternitat, és a dir, en aquell horitzó de la trobada definitiva amb ell. I aquesta trobada il·lumina cada dia de la nostra vida»^[6].

De fet, la fe ens apropa al punt de vista de Déu, al «pensament de Crist» (1Co 2, 16), de manera que tot ho llegim i entenem des d'allà. Per

això, la fe no és un simple contingut teòric per confessar o predicar. Es manifesta, abans de res, en la vida diària del creient, ja que aquesta llum mostra el sentit de la vida, il·lumina l'existència personal i comunitària amb la perspectiva de Déu. La fe, en descobrir la possibilitat d'associar-se als plans que provenen de Déu, es fa operativa, «actua per l'amor» (Ga 5, 6). «Fe amb obres, fe amb sacrifici, fe amb humilitat»^[7], deia sant Josepmaria. ¿La fe m'impulsa a veure les coses amb la ment de Crist? ¿Procuro descobrir la relació que té la realitat en què visc amb els plans de Déu, especialment a partir de la Sagrada Escriptura?

Acudim a Jesús com el personatge de l'Evangeli que li suplicava: «Crec, però ajuda'm a tenir més fe» (Mc 9, 24). Diguem-li també nosaltres: «Senyor, crec! Però ajudeu-me, per creure més i millor! També adrecem

aquesta pregària a Santa Maria, Mare de Déu i Mare Nostra, Mestra de fe: *benaurada tu que has cregut! Perquè s'acompliran les coses que t'han estat anunciades de part del Senyor (Lc 1, 45)*»^[8].

[1] Sant Agustí, *Tractat sobre l'evangeli de sant Joan*, 25, 10.

[2] Francesc, Homilia, 5-V-2014.

[3] Benet XVI, Àngelus, 2-VIII-2015.

[4] Francesc, Àngelus, 5-VIII-2018.

[5] Benet XVI, Àngelus, 5-VIII-2012.

[6] Francesc, Àngelus, 2-VIII-2015.

[7] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 203.

[8] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 204.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-dilluns-de-la-tercera-
setmana-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-dilluns-de-la-tercera-setmana-de-pasqua/) (04/04/2026)